

ger, at den anbringer dem som Sparekassemidler. Der er jo ingen, der siger, at Bankerne skal benytte Kontrabog. Nej, Bankerne vil faa den fuldeste Ret — og jeg vil føje til ogsaa Pligt — til at erklære, naar Folk kommer med Penge, som ikke er Sparekassemidler: for dem kan I ikke faa Kontrabog. Og et af to maa være Tilfældet: enten faar Banken ved at bruge Kontrabog Penge, som i Virkeligheden ikke hører hjemme i en Bank, men er Sparekassemidler, eller ogsaa har Kontrabogen ikke nogen Betydning. Hvis det drejer sig om Penge, som rettelig burde sættes i en Bank, saa faar den dem, enten den kan udstede Kontrabog eller ikke.

Den højtærede Minister mente, at jeg ikke havde givet nogen korrekt Fremstilling af, hvad der var sket i Bank- og Sparekassekommissionen, idet jeg havde givet det Udseende af, at der for de Banker, der har Sparekasseafdelinger, var givet Bestemmelser svarende til dem, jeg har foreslaaet her. Jeg synes dog ikke, vi skulde tage det saa bogstaveligt. Det er en Selvfølge, at da Bank- og Sparekassekommissionen ikke foreslog de samme Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes Sparekasserne skal anbringe deres Midler, kan der heller ikke findes de samme Bestemmelser om de Pengeinstitutter, de Banker, der nyder Begunstigelser med Hensyn til Kontrabøger. Jeg brugte vist ogsaa den Vending, at der for saa vidt forelaa et Præcedens, som Bank- og Sparekassekommissionen havde foreslaaet, at de Regler, som gjaldt for Sparekasser, ogsaa skulde være gældende med Hensyn til de Afdelinger af Banker, der fremdeles maatte benytte sig af Stempelfriheden. Og jeg kan ikke læse § 18 i Bank- og Sparekassekommissionens Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser anderledes, idet det dér hedder: „De Banker eller lignende Pengeinstitutter, som i Henhold til Lov om Spare- og Laanekasser af 28. Maj 1880 § 11 og Lov angaaende Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir af 11. Februar 1863 § 3, jfr. Lov om Stempelafgift af 13. Maj 1911, have erholdt og ved nærværende Lovs Ikrafttræden have Stempelbegunstigelser, skulle, hvis de maatte ønske at fortsætte Forening af Bank- og Sparekassevirksomhed under Bibeholdelse af fornævnte Begunstigelser, være underkastede samtlige de i denne Lov givne Forskrifter og Bestemmelser, for saa vidt angaar vedkommende Instituts Sparekasse-Afdeling“. Det er i

Sparekasselovforslaget, dette staar, og det var „samtlige de i denne Lov“ — altsaa i Sparekasseloven — „givne Forskrifter og Bestemmelser“, der skulde være gældende for Sparekasseafdelinger. Jeg synes endda, det bliver yderligere understreget ved Bestemmelsen om, at hvis disse Institutter ønsker at fortsætte Forening af Bank- og Sparekassevirksomhed, skal de „inden 3 Maaneder fra denne Lovs Ikrafttræden til Indenrigsministeriet indsende deres Vedtægter, for saa vidt angaar vedkommende Sparekasseafdelinger“, ligesom det ogsaa var foreslaaet bestemt i Loven, at de paa-gældende Sparekasseafdelinger fremdeles skulde staa under Sparekasseinspektørens Tilsyn, medens man henlagde Bankafdelingerne under Bankinspektøren.

Jeg vil derfor paa ny anbefale, at man stemmer for de af Mindretallet under Nr. 4 til Banklovforslaget stillede Ændringsforslag. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det i nogen Grad bedrøver mig paa ny at sætte en Del af Regeringspartiets, specielt det radikale Partis, Medlemmer i den Situation at skulle stemme mod noget, de i Princippet er enige i. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen) har jo sagt, at han i Princippet er enig deri, men han tør alligevel ikke fastholde det og anbefaler sine Partifæller at stemme imod det Ændringsforslag, som efter hans bedste Overbevisning er det rigtigste. Det er selvfølgelig ikke nogen behagelig Situation for de ærede Medlemmer at komme i, det erkender jeg; men det maa de jo om; de maa tage den Stilling, de mener at kunne forsvare. Jeg anbefaler altsaa ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget, og ikke mindst anbefaler jeg dem, der maatte være enige med det ærede Medlem for Frederiksborgs Amts 2den Valgkreds, dem, der mener, det er rigtigt, at stemme derfor. Jeg tror, det nok til sidst skal vise sig, at vi faar en Banklov og en Sparekasselov ud af det, skønt det kan volde noget mere Besvær, end hvis vi siger Ja og Amen til, hvad Ministeren forlanger.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Bankerne har ingen Talsmænd i dette Ting (Modsigelse). Hvis de havde en Talsmand her, vilde han sige: Skal vi ikke hellere lægge dette Bank- og Sparekasselovforslag til Side; der vil nok komme en Tid, da man i det danske Folketing har bedre Forstaaelse af Bankvirksomheden og dens Betydning for Næringslivet, end man har i dette Øjeblik. Jeg